

Synspunkt

Af Claus Hviid Christensen
Senior Manager
Innovationscenter,
DONG Energy
Tlf. 9955 2920
CLHCH@dongenergy.dk

Innovationsfirkanten: Fra vidensamfund til innovationssamfund

■ Bæredygtig vækst får man kun ved konstant at innovere. Og der findes ganske enkelt ikke én innovationsmodel, der som en anden evigheds-maskine kan sikre, at gode nye ideer løbende opstår og omsættes til sund forretning. Det bør man glæde sig over, for hvis det var så simpelt, så ville det alligevel næppe være os, der rådede over denne unikke vækstmekanisme.

Vækst er således ikke noget man får, det er noget "nogen" skaber. Netop lysten og evnen til at skabe er de centrale omdrejningspunkter, og det er næsten kun her, at vi som samfund kan gøre noget for alvor og systematisk.

Vi taler allerede meget om vækst, men ofte med et helt forkert udgangspunkt. Fra mange politikere kan man nogle gange få det indtryk, at man kan love vækst, lovgive sig til vækst eller endda betale sig til vækst. Udsagn som "Hvis vi giver nogle millioner til dette eller hint projekt, så skaber det et vist antal tusinde arbejdspladser", er altså en farlig retorik, som vi kun bør lytte til med den allerstørste skepsis. Vækst er noget man får i konkurrence med andre – andre som ofte vil det mindst ligeså meget som en selv, nogle gange meget mere.

Vi mangler ideer – forretningsideer!

Hvis vi ønsker at tale troværdigt om bæredygtig vækst bør vi satse målrettet på at opbygge lysten og evnen til at skabe og så vælge en strategi, der kunne kaldes "guide the rising stars", dvs. investere i de bedste konkrete ideer, der faktisk dukker op – uanset hvilken afskygning de kommer i, og uanset om de er grønne, smarte, gule eller blå. Det er bedre at satse på én ide, fordi den bare er rigtig god end på én anden og dårligere, fordi den f.eks. er grøn. Det er også lige præcis i en sådan tilpasningsdygtig tilgang, at vores konkurrence-mæssige fordel kunne ligge i lille Danmark.

Det er nemlig i høj grad de rigtig gode ideer, der mangler, hvis vi skal skabe vækst – det er faktisk ikke penge til at få ideerne gennemført eller dygtige mennesker til at udvikle ideerne frem mod deres mål. Derfor er spørgsmålet om, hvordan vi skaber bæredygtig vækst i høj grad et spørgsmål om, hvordan vi får flere gode ideer og samtidig hvordan vi får bedre ideer. Det er nemlig en helt speciel type ideer, vi har brug for: *forretningsideer*. Altså ideer til nye, forbedrede produkter, services etc. – og forretningsideer med et potentiale, der rækker langt ud over Danmarks grænser.

Videntrekanten – et vildspor

Hvis vi skal opbygge lysten og evnen til at skabe spiller uddannelsessystemet selvfølgelig en helt

central rolle. Når der skal sættes målrettet og systematisk ind, er det formodentlig på de videregående uddannelser, at der hurtigst kan skabes nye resultater ved en ny tilgang.

Vi har i Danmark gennem en årrække talt om en videntrekant, der skal illustrere dynamikken mellem forskning, uddannelse og innovation. Måske er det i hele denne italesættelse og den bagvedliggende tankegang, at vi er kommet på vildspor. Det er selvfølgelig ikke dårligt at være et vidensamfund, men i bestræbelserne på at opnå vækst er og bliver viden et middel og ikke et mål. Vi har i alarmerende høj grad talt om viden og vidensamfundet som målet og ikke som midlet. Man kan nemlig let forestille sig et samfund, der er rigt på viden, men fattigt på innovation. Et samfund, der er godt til at forstå ting, men dårligt til at skabe noget nyt – det er faktisk sådan et samfund vi har i dag! Derfor er vi nu nødt til at definere innovationssamfundet som vores. Det kan man selvfølgelig gøre på mange måder. Men hvis vi skal starte et sted, er det måske med at smide videntrekanten helt ud som en ramme og i stedet erstatte den med *innovationsfirkanten*.

Et skridt nærmere innovationssamfundet

Innovationsfirkanten skal gøre op med den vrangforestilling, at innovation opstår, bare der eksisterer et samspil med uddannelse og forskning. I innovationsfirkanten er samspillet med det omkringliggende samfund tilføjet som den helt afgørende ingrediens, der skal sikre målrettet innovation. Innovation opstår nemlig ofte ved, at nogen tænker ud af boksen, dvs. udtænker ideer til nye løsninger for eksisterende udfordringer eller nogle gange ideer til løsninger for kommende udfordringer eller behov. Hvis man ikke kender de eksisterende løsninger, så er det rigtig svært at få nyttige nye forretningsideer. Det tror jeg faktisk alle kan indse. Derfor skal grænsefladen mod den omkringliggende verden styrkes i de videregående uddannelser – og det gælder såvel grænsefladen mod det private erhvervsliv som imod den offentlige sektor. Der er nemlig desperat brug for innovation i hele det danske samfund.

Med udgangspunkt i innovationsfirkanten kunne vi komme innovationssamfundet et stort skridt nærmere ved tage de første små konkrete skridt på vejen mod langt mere systematisk at stimulere og dyrke lysten og evnen til at skabe. Et udgangspunkt kunne være: "Det er lettest at tænke ud af boksen, hvis man ved, hvad der er inde i boksen". ■